

10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prisúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

(¹) Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

(²) Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 8. novembra 2019 – Just Eat Holding/Komisia

(Vec T-766/19)

(2020/C 45/40)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Just Eat Holding Ltd (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: M. Whitehouse a P. Halford, solicitors)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2019/1352 z 2. apríla 2019 o štátnej pomoci SA.44896, ktorú Spojené kráľovstvo poskytlo v súvislosti s oslobodením od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností pre kontrolované zahraničné spoločnosti (Ú. v. EÚ L 216, 2019, s. 1),
- subsidiárne zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom porušuje slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ alebo voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza jedenásť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že režim oslobodenia od dane z príjmov z financovania skupinových spoločností (ďalej len „sporné opatrenie“) viedol k ekonomickej výhode z hľadiska a zmyslu a pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii referenčného systému na účely analýzy „selektívnosti“.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne a neúplne identifikovala relevantné ciele referenčného systému, ktorý zvolila, pričom im ani správne neporozumela.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia pri identifikácii sporného opatrenia ako odchýlky od referenčného systému, ktorý zvolila.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia a/alebo zjavne nesprávneho posúdenia, keď nesprávne kvalifikovala sporné opatrenie ako *prima facie* selektívne, keďže nesprávne rozhodla, že toto opatrenie sa vyznačuje rozdielnym zaobchádzaním s podnikmi, ktoré sa nachádzajú v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že v rámci posudzovania selektívnosti sporného opatrenia prihliadla na smernicu Rady (EÚ) 2016/1164⁽¹⁾, hoci uvedený nástroj nadobudol účinnosť až po tom, čo Komisia rozhodla, že napadnuté opatrenie predstavuje štátnu pomoc.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že napadnuté rozhodnutie je zneužitím právomoci Komisiou, ktoré je v rozpore s daňovou suverenitou Spojeného kráľovstva.
8. Ôsmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď rozhodla, že údajná odchýlka nie je odôvodnená vo vzťahu k zdaneniu neobchodných finančných ziskov vyplývajúcich z oprávnených úverových vzťahov, ktoré patria *prima facie* pod oddiel 371EB („činnosti v Spojenom kráľovstve“) Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [daňový zákon (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010]. Pokiaľ ide o oslobodenia od dane v prípade „oprávnených zdrojov“ a „spárovaných úrokov“, rozhodnutie Komisie sa tiež vyznačuje nedostatočným odôvodnením v súvislosti s ich opodstatnením alebo neopodstatnením.
9. Deviaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia postupovala v rozpore s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ a článkom 6 nariadenia (EÚ) 2015/1589⁽²⁾ a v rozpore s povinnosťou riadnej správy vecí verejných podľa článku 41 Charty základných práv. Konkrétne vo svojom rozhodnutí o začatí konania neuviedla, že má pochybnosti, pokiaľ ide o odôvodnenie „75 % oslobodenia od dane“ podľa oddielu 371ID daňového zákona (medzinárodné a iné ustanovenia) z roku 2010, s cieľom vyhnúť sa takej praktickej ťažkosti pri vyhotovovaní analýz významných personálnych funkcií vo vzťahu k vnútrogrupinovým pôžičkám, akou je poskytnutie náležitej možnosti zainteresovaným stranám predložiť pripomienky, takže v rámci vyšetrovania vôbec nevyzvala zainteresované strany na predloženie pripomienok, pričom v napadnutom rozhodnutí sa rozhodla, že bude ignorovať také pripomienky, ktoré zainteresované strany v tejto súvislosti skutočne predložili. V dôsledku toho je napadnuté rozhodnutie neplatné.
10. Desiaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že to, že sa spoločnosti usadenej v Spojenom kráľovstve uloží povinnosť zaplatiť daň zo ziskov zahraničných dcérskych spoločností „v miere, v akej ich možno prísúdiť domácim aktívam a činnostiam“, nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa, a že sporné opatrenie nie je potrebné na dosiahnutie súladu so slobodami podľa Zmluvy.

Na podporu svojho (subsidiárneho) návrhu na zrušenie článku 2 napadnutého rozhodnutia žalobkyňa uvádza tento žalobný dôvod:

11. Jedenásty žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby (čo sa odmieta) sporné opatrenie obsahovalo schému štátnej pomoci, Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla, že vymáhaním pomoci by nedošlo k porušeniu základných zásad práva Únie, a nariadila vymáhanie bez ohľadu na to, či založenie kontrolovaných zahraničných spoločností a poskytovanie úverov zahraničným spoločnostiam skupiny zo strany kontrolovaných zahraničných spoločností zahŕňali výkon slobody usadiť sa alebo voľného pohybu kapitálu. Konkrétne v tomto prípade by vymáhanie porušovalo slobodu žalobkyne usadiť sa podľa článku 49 ZFEÚ a voľný pohyb kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ. V rozsahu, v akom ide o takéto porušenie, vymáhanie nariadené v článku 2 napadnutého rozhodnutia by malo byť zrušené.

⁽¹⁾ Smernica Rady (EÚ) 2016/1164 z 12. júla 2016, ktorou sa stanovujú pravidlá proti praktikám vyhýbania sa daňovým povinnostiam, ktoré majú priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (Ú. v. EÚ L 193, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).